

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Fremdeles foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov af 28. Juni 1920 indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Lovgivningen og Forvaltningen i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 385).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Statsministeren (Stawning): Jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Ting dette Lovforslag angaaende Ændring af den i 1920 vedtagne Lov, der bestemte, i hvilken Grad dansk Lovgivning og Forvaltning skulde træde i Kraft i de sønderjydske Landsdele, og som undtog en Række Omraader fra med det samme at være underkastet dansk Lovgivning. Dette Lovforslag, som blev fremsat i Folketinget af den foregaaende Statsminister, er efter en indgaaende Behandling i et Folketingsudvalg enstemmigt vedtaget af Folketinget, saaledes som det nu foreligger, efter at der i Henhold til Udvalgets Betænkning var foretaget forskellige Ændringer i det oprindelig fremsatte Lovforslag. Jeg skal ganske kort henvise til, at det i § 1 i Lovforslaget bestemmes, at Loven af 28. Juni 1920 ophæves fra 1. April 1929. „For saa vidt“, hedder det, „den i Landsdelene gældende Ret ikke allerede hviler paa dansk Lovgivning, sættes denne fra ovennævnte Tidspunkt i Kraft med de af §§ 2 og 3 i nærværende Lov flydende Undtagelser.“ Og dernæst: „Foranstaaende Bestemmelser gør ingen Forandring i de siden 15. Juni 1920 udstedte danske Love, som enten særlig opretholder bestemte Dele af den Ret, der inden dette Tidspunkt var gældende i Landsdelene, eller omvendt

særlig udelukker bestemte Dele af den danske Ret fra at finde Anvendelse i disse.“

Det bestemmes saa i § 2, hvad der i Fremtiden skal være undtaget, nemlig Forstrandslovgivningen, Lovgivningen om Strandbredder og Ogrødearealer, Skovlovgivningen, Lovgivningen om Færgvæsenet og Lovgivningen om Jernbaner af lokal Betydning. I § 3 angives, hvilke danske Lovbestemmelser fra Tiden før 15. Juni 1920 der indtil videre ikke skal være gældende i Sønderjylland — altsaa atter nogle Undtagelser, nemlig Forordningen sigtende til Forbedring i Husmænds og Indersters Kaar, Lov om Fæste-, Leje- og Tjenestehuse, om superficiære Fæste- og Lejeforhold samt om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet.

Henigten med det her foreliggende Lovforslag er at gøre Lovreglerne mere overskuelige og bringe dem mere i Overensstemmelse med den almindelige danske Lovgivning, og efter den omhyggelige Behandling, Sagen har faaet, bl. a. derved, at der er indhentet en Række Oplysninger fra Dommere, Sagførere og andre, som med særlig Kyndighed kunde udtale sig om dette Emne, skal jeg tillade mig at anbefale det høje Landsting at tiltræde det af Folketinget enstemmigt vedtagne Lovforslag.

Fink: Til Trods for, at det foreliggende Lovforslag kun indeholder 4 smaa Paragraffer, og til Trods for, at jeg maa formene, at dets Ophøjelse til Lov i Praksis, det vil sige for Befolkningens Vedkommende, formentlig neppe vil spores, da der i og for sig ingen Ændringer indtræder i de nugældende Love, mener jeg dog, at Lovforslaget er af overordentlig stor principiel og formel Betydning.

Forholdet er jo det, at indtil nu, altsaa ogsaa den Dag i Dag, er den før Genforeningen gældende Ret forblevet i Kraft, dog kun for saa vidt den ikke er ændret ved samtidige eller senere givne danske Love. Imidlertid er der ved den Lovgivning, som er gennemført i Juni 1920 og senere, i alt væsentligt indført dansk Lovgivning hos os. Med Vedtagelsen af dette Forslag hilser jeg da med stor Glæde, at dansk Ret i sin Helhed paa faa Undtagelser nær bliver gældende Ret i de sønderjydske Landsdele.